

Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τῶν Αἰῶν

Ἦχος ἰ̇ Γα ϝ Ϟ

Θ
ις το μνημα σε ε Ε πε ζη τη σεν
ελ θα σα τη μι α των Σα ββα α των Μα ρι
α η Μα γδα λη νη μη ευ ρσ σα δε ε ω λο
φου ρε το κλαυ θμω βο ω ω σα οι οι μοι Σω
τηρ μσ πως ε κλα πης παντων βα σι λευ
ζευ γος δε ζω η φο ρων Α γγε λων εν δο θεν
τσ μνη μει ει σ ε βο α τι κλαι αι εις ω
γυ ναι κλαι ω φη σι ο τι η ραν
τον Κυ ρι ον μσ σ τσ τα α φσ και σκ οι οι
δα πσ ε θη καν αυ το ον αυ τη δε στρα φει σα

ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε
 βο α ο Κυ ρι ος μη και ο θε ος
 μη δο ο ξα σοι

